

Přídavná jména + předložky

Ladies and gentlemen, welcome to the next part of our course! :)

Pokud na tento kurz koukáte popořadě, tak se omlouvám, že se budu opakovat, ale v zásadě vše, co jsem řekl v úvodu části o podstatných jménech a předložkách platí i zde, tedy:

Bohužel neexistují žádná jasná, jednoznačná a logická pravidla, kterými by se použití předložek za přídavnými jmény řídilo. Pokud něco takového občas existuje, samozřejmě se o dané pravidlo s vámi radostně podělím, u většiny případů nám ale, obávám se a omlouvám se, nezbyde nic jiného, než se dané věci naučit... Ale alespoň nám nezakrní mozek a nepřijde si na nás Alzheimer... :)

Jako alespoň malá pomůcka nám může sloužit to, že většinou je stejná předložka použita pro synonyma či antonyma daného přídavného jména – například pokud hledáme předložku k *excellent* a víme, že *good* se pojí s *at* a že *bad* se také pojí s *at*, můžeme „uhádnout“, že i *excellent* bude s *at*.

Další pomůckou je to, že pokud známe vazbu podstatného jména s předložkou, tak relativně často je ta stejná předložka použita i v případě, pokud chceme použít přídavné jméno od tohoto podstatného jména odvozené. Například pokud vím, že říkáme *have an **interest in***, tak můžeme lehce odvodit, že bude správně *I am **interested in***.

Obě výše zmíněné pomůcky ale samozřejmě neplatí vždy, to by byla nuda, ne? Nejlepší způsob, jak si dané spojení podstatných jmen a předložek zapamatovat, je tedy co nejčastěji je aktivně používat ve vlastní komunikaci. A také se k nim, poté, co se je naučíte, také vracet a opakovat si je. Lidé často dělají tu chybu, že se naráz „naučí“ velikou spoustu výrazů a slovíček, nikde je neopakují, nikdy se k nim nevrátí, a pak je zase velmi rychle zapomenou...